

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ  
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا  
خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ  
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ  
غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ: أَفَلَا  
أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا.

## TEFEKKÜR

### Muhterem Müslümanlar!

Peygamberimiz (s.a.s) zaman zaman geceleri kalkar ve ibadet ederdi. Uzunca bir süre huşu içerisinde kıyamda durur, gözyaşları eşliğinde secdeye kapanır, gönülden Allah'a yakarıştta bulunurdu. Onun bu haline gıptayla şahit olan Hz. Aişe validemiz, “Yâ Resûlallah! Rabbin geçmiş ve gelecek bütün günahlarını bağışladığı hâlde niçin bu kadar ibadet ediyorsun?” diye sordu. Allah Resûlü (s.a.s), değerli eşinin bu sorusuna nice anlam ve ibretlerle dolu şu cevabı verdi: “Allah’a şükreden bir kul olmayayım mı Ey Aişe?”<sup>1</sup> Hútbemin başında okumuş olduğum ayeti kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün peş peşe gelişinde, akıl sahipleri için ayetler (deliller, ibretler) vardır. Onlar, ayakta dururken, otururken, yanları üzerine yatarken (her vakit) Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı hakkında derin derin düşünürler (ve şöyle derler:) Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın. Seni tesbih ederiz. Bizi cehennem azabından koru!”<sup>2</sup>

### Aziz Mü'minler!

Yaratılmışlar içerisinde nadide bir yere sahip olan insanoğlu, kendisine bahşedilen akıl ve düşünme yetisi ile diğer

mahlûkattan ayrılır. Bu nimetlerle donatılan her bir fert Allah'ın varlığını, birliğini, kâinata hükmedişini, rahmetinin ve merhametinin genişliğini tefekkür etmelidir. Nitekim Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de de bu konuda : “Yedi göğü birbiriyle tam bir uygunluk içinde yaratan O'dur. Rahman'ın yaratışında hiçbir uyumsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, bir bozukluk görebiliyor musun? Sonra gözünü tekrar tekrar çevir de bak; (kusur arayan) göz aradığını bulamadan bitkin olarak sana dönecektir.”<sup>3</sup> buyurarak kainatın yaratılışı hakkında bizleri tefekküre yönlendiriyor.

### Değerli Mü'minler!

Düşünmemiz gereken bir diğer husus ise; dünya hayatının geçiciliği, ölümün gerçekliği, kıyametin dehşeti, hesap ve kitabın karşımıza çıkacağı gerçeğini asla unutmamaktır. Rabbimiz, tefekkürü ihmal edenlerin durumunu şöyle tasvir ediyor: “Onlar orada: Rabbimiz! Bizi buradan çıkar, (önce) yaptıklarımızın yerine iyi işler yapalım! diye feryat ederler. Allah da: Size düşünecek kimsenin düşünebileceği kadar bir ömür vermedik mi? Size uyarıcı da gelmedi mi? (Niçin inanmadınız?) Şimdi tadın (azabı)! Zalimlerin yardımcısı yoktur.” buyurur.<sup>4</sup>

### Muhterem Mü'minler!

Dünya hayatı ahirete uzanan bir yol; insan sorumluluk yüklenen bir yolcu; ömür ise meşakkatli ama kıymetli bir yolculuktur. Öyleyse dünyada yolcu olduğumuzu aklımızdan çıkarmayalım. Dünyalık olan ne varsa, hepsine bir yolcu kadar değer verip, nihai hedefimizin cennet olduğunu unutmadan yaşayalım. Ömrümüzün ve elimizdeki nimetlerin kıymetini bilelim. Her günümüzü Rabbimizin rızasına uygun, faydalı işlerle, iyilik gayesi ve tefekkür sermayesi ile geçirelim.

<sup>1</sup> Müslim, Sıfâtü'l-münâfikîn, 81;

<sup>2</sup> Al-i İmran, 3/190-191

<sup>3</sup> Mülk, 67/3-4

<sup>4</sup> Fatır, 35/37